

Arg 27-årig man utan matbord och snart ingenstans att bo

Vem är du?

Jag är tjugosju år gammal, arg, förbannad och extremt känslös. Men jag visar det inte, jag knyter min hand i fickan i stället samtidigt som jag försöker skriva av mig frustrationen. Därför författar jag även dessa ord.

Jag är nytexaminerad från universitetet och nu är tanken att livet ska börja på riktigt. Att jag ska kunna jobba, dra in pengar och flytta från min alldeles för lilla studentlägenhet som jag flyttade in i för fyra år sedan. Jag måste faktiskt flytta ut.

Hur bor du?

Jag blir snart utkastad från min lilla lilla studenttetta som rymmer eget kök och egen toalett på endast 22 kvadratmeter. Jag får nämligen inte bo kvar längre, men jag vet inte vart jag ska nu.

Jag bor med jämlikar i mitt hus, här bor bara människor i min ålder med ungefär samma sysselsättning och bakgrund. På sommaren grillas det korv och solas ute på gräset. Utbytesstudenterna från Indien spelar cricket, och jag sätter mig gärna med en folköl i skuggan av ett av betonghusen och betraktar folklivet. Det konsumeras mycket alkohol här, det hörs mycket skrik och konstiga ljud mellan husen från par som har sex. Och på nätterna hör jag TV-apparaterna genom väggarna. Både bra och dåligt.

Hur har du bott tidigare?

Min mamma kastade ut mig ur min barndoms förortsfyra. Jag fick packa ihop hela mitt liv i flyttkartonger, riva ner affischer från väggarna, sortera och slänga bort gamla kalleankatidningar, skänka bort gamla leksaker. Mamma kastade inte ut mig bokstavligen, men hon sa att det var på tiden att jag flyttade hemifrån. Jag hade ingenstans jag kunde ta vägen; jag stod inte i någon vanlig bostadskö, jag hade inte miljoner på banken. Lösningen blev att skriva in sig på universitetet så att jag kunde flytta in i en studentlägenhet. Jag ville inte plugga egentligen, men jag var ju tvungen att bo, att ha en egen brevlåda. Så jag blev kvar, och jag pluggade vidare. Från en 85-kvadratare hemma hos mamma i förorten till en liten liten egen lägenhet.

Känner du dig trygg hemma?

Jag har inget matbord, det får jag inte plats med. Jag äter i sängen, sitter på golvet när vänner är här, eller ligger i soffan. Jag vill väldigt gärna ha ett matbord för jag verkligen hatar att brottas med matrester i sängen när jag ska sova. Men jag vill inte slänga ut min TV, inte min dator, inte mitt skrivbord, inte mitt piano, och inte min gitarr. Fastän jag borde för att få plats. Mina axlar värker och inte blir det bättre när jag halvsitter med en tallrik i handen. En riktig stol och ett riktigt bord skulle göra underverk, där jag kan äta och bre ut tidningar. Men det får bli i nästa bostad. Där ska jag göra något bra för mig själv, där ska jag skapa en rofylld miljö. För det har jag inte nu - trängseln trycker undan lugnet.

Hur skulle du helst vilja bo?

Jag drömmer om ett torp, en hel gård faktiskt, med flera uthus och ett bostadshus. Men jag vill inte ha djur och jag vill inte bruka jord. Jag vill ta över en gammal gård, göra den till min egen med verkstad, ateljé, skrivarlya och garage i mina uthus. Och bastu givetvis. Det ska knarra när jag går över golven i bostadshuset, det ska dra lite från fönstren. Jag ska ha riktiga pianon jag kan spela på utan att störa mina grannar, för jag ska inte ha några grannar. En sjö ska fylla utsikten från köket. Men sen tänker jag att jag verkligen skulle bli ensam, att jag inte skulle kunna hantera tystnaden och mörkret. Att jag skulle bli rädd när jag inte har människor kring mig, att jag skulle bli isolerad. Jag kommer ju trots allt från den där stora huvudstaden med tunnelbana, stress och avgaser.

Vad gör du hemma?

Allt jag gör gör jag i samma rum. Äter, sover, läser, surfar och ser på TV. Allt förutom att bajsa och duscha. Jag trivs bäst hemma på lördagseftermiddagen, när jag har städat upp lite, när jag inte har något att tänka på som jag måste göra. Då lägger jag mig på rygg i sängen, öppnar en öl och lyssnar på musik. Men sen ringer någon vän och stör mig och drar ut mig på stan och jag kommer först hem extremt sent och extremt vinglig. Dagen efter är jag bakfull och jävlig och därför jag skulle nog säga att min lägenhet är en typisk viloplats där jag ofta intar horisontalt ryggläge.